

MUJERES CON PODER FINA CABALEIRO SOCIA DE ADEGA ARDÁN E PROPIETARIA DE PILARES DE BELESAR

«Entrei nun curso de poda e acabei tendo dúas adegas»

Unha xornada de vinte e catro horas dá moito de si para Fina Cabaleiro, funcionaria do Sergas, nai de tres fillos, muller de mariñeiro e propietaria de dúas adegas de viño, unha en Ardán (Marín) e outra en Belesar (Chantada). Xunto con outros adegueiros da comarca, vén de conseguir a indicación xeográfica protexida para Ribeiras do Morrazo. Todo empezou un día no que foi a un curso de poda...

Susana Lúaña

Fina Cabaleiro vive nunha montaña rusa desde que hai uns días se fixo oficial a concesión, por parte da Unión Europea, do selo de calidade da indicación xeográfica protexida para os viños de Ribeiras do Morrazo, esforzo que a viticultora de Marín compartiu con adegueiros da zona como Guillermo Martínez, da adega Os Areeiros de Vilaboa, ou Sergio Fernández, de Viñas do Mosteiro de Poio. A marca protexe os caldos dos concellos de Bueu, Cangas, Marín, Moaña, Pontevedra, Poio, Redondela e Vilaboa. Foron quince anos de traballo aos que Fina Cabaleiro sumouse cuando descubriu que o seu mundo era o do viño. «Entrei nun curso de poda e acabei tendo dúas adegas». Así comenzou todo.

—Cando e como descubriu a súa paixón?

—Había viñedos da variedade caíño tinto que era unha mágoa que non se puideran comercializar. Foi unha loita, pero eu son unha persoa que canto más se me pon unha barreira diante, máis forza teño. Son técnico de laboratorio no hospital Álvaro Cunqueiro e isto é unha seguenda actividade. Teño o meu traballo pero sempre me chamaron a atención os viñedos; sempre fui emprendedora. A miña primeira ilusión é a miña familia, e logo o traballo. O primeiro foi como auxiliar de Enfermería e non parei ata ter a miña praza en propiedade. E logo están as empresas. Había uns viñedos que xa eran da familia nos que se facía viño

Fina Cabaleiro é funcionaria do Sergas de profesión e unha apaixonada dos caldos galegos | RAMÓN LEIRO

pero só para autoconsumo, e outras que me deixaron en herdez e fincas que estaban a monte, e restaurármolo todo. Entras nun curso de poda, logo noutro de patrón de plantación e mesteste tanto neste mundo que as trabas xa non te frean.

—Que trabas?

—Non estábamos amparados pola denominación de orixe Rías Baixas; entendía que por razóns políticas. Cando empezamos, no 2012, os outros adegueiros do Morrazo xa estaban traballando no proxecto da indicación xeográfica protexida, e acompañámos en todo.

—Iso para Adega Ardán, que xa forma parte desa indicación xeográfi-

rica protexida, pero como comezou esa outra aventura vitivinícola na Ribeira Sacra, tan lonxe da súa terra?

—Foi precisamente por non poder entrar en Rías Baixas. Demorábase moito y xurdíu a oportunidade de comprar unha adega en Belesar. Nós comprámola pola ubicación, e a nosa sorpresa, cuando entramos, foi atopar que había barrís e cubas sen estreir. Tiña todos os apeiros para facer viño, pero non estaba funcionando. Iso foi hai tres anos. Son socia xunto cos meus fillos de Adegas Ardán, que comercializa as marcas Porta do Conde, menca; 3 Hermanos, albariño; e Adolfinha, caíño tinto, amparadas agora pola indicación xeográfica protexida. Na Ribeira Sacra está a adega Pilares de Belesar, en Chantada, que comercializa Asolagados e da que son propietaria única. As botellas teñen unha representación moi bonita porque, como pasa co pobo de Belesar, cuando está chea non se ve a serigrafía, pero segundo se vai consumindo aparece o muíño, a ponte antiga de cinco bases e unha cabra que representa o deus do viño. Temos 1,5 hectáreas en cada lado e en Ardán comercializamos 6.000 ou 7.000 botellas ao ano. Ten capacidade para máis, para 60.000 ou 80.000 botellas, e esperamos chegar agora que temos a indicación xeográfica protexida.

«Acadamos un selo que abre portas; non é o mesmo vender un branco que un albariño»

O deseño das botellas e das etiquetas, co pobo de Belesar en Asolagados ou os retratos dos seus fillos en 3 Hermanos, é unha proba do mimo que le adica Fina Cabaleiro aos seus viños.

—Coidar o deseño implica coidar o produto, non é certo?

—Así é. Coidamos o deseño porque se coidas a marca, coidas o viño; as etiquetas son do Rei Zentolo e penso que van gustar moito. Tamén temos un enólogo fantástico, Pablo Estévez, que é o mestre principal dese valor. Dúas firmas que aportan valor engadido

—Que supón para os viños do Morrazo a indicación xeográfica protexida?

—Cando coñecizo aos outros adegueiros xa tiñan iniciado o proxecto. Guillermo Martínez buscó un técnico para o prego de condicións e logo houbo entrevistas coa conselleira do Medio Rural, Ángeles Vázquez, coa directora xeral de Agricultura, Belén do Campo, houbo que aproballo en todos os concellos... E por fin o logramos e é moi importante porque acadamos un selo que abre portas; non é o mesmo vender un branco que un albariño, por moi boa imaxe que teñan as botellas.

—Queda moi traballo por diante?

—Muito. Agora o mais importante é actualizar o rexistro vitivinícola porque hai moitos agricultores aos que non les podes comprar por non ter o rexistro. A ver se na vindeira vendima...

—Por que engancha tanto o mundo do viño?

—Non sabería explicalo, pero eu collo o coche e vou a Belesar, e son dúas horas de viaxe, pero chego alí pásaseme tan ben o día... Logo vas á feira de Chantada e atopas con tantos amigos que viven disto que é algo espectacular.

—A súa familia comparte o seu entusiasmo?

—Si, estamos todos moi contentos. O meu home está embarcado, pero cando está na casa colabora e a filla más pequena ten 14 anos e faille moi ta ilusión verse na botella. Os meus fillos maiores tienen 26 o rapaz e 30 ela. Acaba de casar e ten que facer a súa vida, pero si, este é un proxecto no que participa e comprométete toda a familia.

O DETALLE

DE RELAX, O TRACTOR E A SULFATAR

Cando remata de traballar, para relaxarse, Fina segue a traballar. «Se podo estar activa dez horas non estou cinco». A súa prioridade é gozar da casa e da familia. «Non me gusta a televisión, as noticias escóitoxas na radio cando vou no coche, non me gusta o cine nin viaxar. O traballo no hospital güistarme, pero cando chego a casa collo o tractor, pónome a sulfatar e relaxarme. O único que fago fóra da casa é ir unha vez á semana á perquería, e tamén me gusta andar polas praias de Ardán». O seu marido está embarcado e Fina recofice que todo o que fixeron foi grazas a ese colchón. «Non podería facer nada sen el, fixoo por mim e espero poder recompensalo algún día». Toda a familia se involucra na empresa. «A miña filla pequena dixo que había que cambiar a etiqueta do viño 3 Hermanos, porque no primeiro bosquexo ela era pequena e xa é unha moza», di a nai entre risas. Por todos eles agarda poder restaurar un día a vivenda que compraron en Belesar, unha paraxe que lle entusiasma.

Coidamos o deseño porque se coidas a marca, coidas o viño; as etiquetas son do Rei Zentolo e penso que van gustar moito»